

pensis ŝi “ĝis la oreloj aperos, aŭ almenaŭ unu el ili.”

Post unu minuto jam aperis la tuta kapo. Alicio demetis sian fenikopteron, kaj komencis doni plenan raporton pri la ludado, ĝojante, ke nun ŝi havas atentan aŭskultanton. La Kato ŝajne opiniis, ke jam estas videbla sufiĉe da lia korpo, kaj li aperigis nenion plu.

“Laŭ mi, oni ludas tre maljuste” diris Alicio per iom plenda voĉo “kaj ĉiuj tiel laŭte malpacas, ke mi ne povas aŭdi mian propran voĉon; oni ne havas definitivajn regulojn, aŭ se ekzistas tiaj, oni ne atentis ilin. Ankaŭ vi ne povas imagi kiel konfuzige estas ke ĉiuj ludiloj — pilkoj, arkoj, k.t.p. estas vivaj. Ekzemple, jen la arko kiun mi devas celi promenas ĉe la alia bordo de la ludejo; kaj ĵus kiam mi volis martelumi la pilkon de la Damo, ĝi forkuris de la mia!”

“Ĉu vi trovas la Damon agrabla?” diris la Kato per mallaŭta voĉo.

“Tute ne” respondis Alicio. “Ŝi ja estas tiel ekstreme——”

En tiu momento ŝi rimarkis ke la Damo staras malantaŭ ŝi kaj aŭskultas, do ŝi daŭrigis: — “lerta kaj trafema, ke neniu alia havas eĉ la plej malgrandan venkŝancon.”

La Damo ridetis afable kaj preterpasis!

“Kiun ajn vi alparolas?” diris la Reĝo,

alvenante antaŭ Alicion, kaj rigardante malfermitaj okuloj la Katkapon.

“Unu mian amikon” Alicio ĝojigite diris. “Permesu ke mi prezentu al vi mian Katon.”

“Mi tute ne aprobas ĝian aspekton,” diris la Reĝo “tamen se al ĝi plaĉos, mi donos al ĝi kisi mian manon.”

“Tio *ne* plaĉas” diris la Kato. Alicio kaj la Reĝo metis sian reĝan kapon sur la tekto malantaŭ Alicion.

“Vi ne insultu” diris li el tiu tekto — ne rigardu min.”

“La Kato ja *rajtas* rigardi vin,” diris la Reĝo. “Tion mi certe legis en iu libro. Mi ne povas rememori la titolon.”

“Tamen ĝi devas esti formo de la Reĝo fortemfaze. Kaj alvokinte ĝin en tiu momento preterpasis,” diris li “ke vi, karulino, formovos ĝin.”

Por forigi ĉiujn malagrablaĵojn, ĉu trivialaj, la Damo ja havis la Reĝon rimedon. “Senkapigu ĝin” diris ŝi turnante la kapon por rigardi la Reĝon.

“Do, mi venigos mem la ekzemplon,” diris la Reĝo, kaj tiucele li tuj rapidis al la Damo.

En tiu momento Alicio ekaŭdis la Damo, kiu malproksime

¹ “Eĉ Kato rajtas rigardi Reĝon” estis la